

دی‌دگاه

شماره: ۳۳۶	موضوع: به رغم چالش‌ها، اقتصاد مقاومتی رویکردی ماندنی است
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۷	
تهیه و تنظیم: احمد اخوی	
<p style="text-align: right;">توضیح اجمالی:</p> <p>رویکرد اقتصاد مقاومتی به عنوان یک روش تفکر اقتصاد ملی، صورت بندی و فرموله کردن تمامی راهبردها و سیاست‌هایی است که از پایان جنگ تاکنون در ارتباط با راهایی از اقتصاد تک محصولی و گذران مرفهانه از محل درآمد نفت - که در چند سال اخیر عایدی سرانه آن به بیش از ۱۵۰۰ دلار هم رسیده- مطرح شده است. این راهبردها و سیاست‌ها اما هیچگاه مجدانه و پیگیر دنبال نشد و به جای تلاش برای اصلاح ساختار اقتصاد، هر دولتی تلاش کرد تاکید خود را بر افزایش رفاه اقتصادی و هزینه های مصرفی مبتنی بر واردات بگذارد. لکن به مدیریت واردات نیز به عنوان سیاستی که در مقابل گرایش جهانی سازی و الحاق به WTO قرار دارد در عمل بهای لازم داده نشد. تحریم‌های آمریکا و غرب علیه شریان های مالی و اقتصادی، بزرگترین تلنگری بود که بر تورم رکودی اقتصاد کشور وارد آمد و به رغم درک موسع دولت و درک مضیق مجلس به عنوان رویکردی که مستقل از این دو درک، راه صحیح تفکر اقتصاد ملی را نشان می‌دهد، تثبیت شد. درک دولت از مسئولیت خود در تامین رفاه مردم ایجاب می‌کند، با ایجاد گشایش‌های اعتباری و ارزی و تلاش مجدانه برای به فروش رساندن نفت و خنثی کردن فشارها، در ماههای پایانی عمر خود، اشتغال، رشد و رفاه بیشتری را تامین کند. درک مجلس به عکس آن ایجاب می‌کند، با به کرسی نشاندن قرائت انقباضی از اقتصاد مقاومتی دولت را برای کنترل هزینه ها و کسر بودجه، تحت فشار قرار دهد. اما اقتصاد مقاومتی فراتر از این دو درک و درک های دیگر یک راهبرد دائمی است. زیرا در صدد تحقق اهدافی است که سال ها اقتصاد و سیاست کشور را منتظر نگه داشته است. به عنوان مثال، نرخ تبدیل ریال به پول های خارجی زمانی واقعی است که برای بری توان‌های اقتصادی طرفین مبادله را منعکس نماید. بارها آرزو کردیم به دور از "بیماری هلندی" نرخ تبدیل ارزی را تجربه کنیم که بتواند از محل صادرات غیرنفتی چنان در آمدی از اسعار مختلف ایجاد کند که برای واردات کالاهای مصرفی و واسطه ای کفایت کند و ارز نفت تنها برای سرمایه گذاری‌های زیربنایی و واردات کالاهای سرمایه‌ای ضروری استفاده شود تا شاید بر طبق مثل؛ "عدو شود سبب خیر اگر خدا خواهد" کاری انجام شود که حساب ذخیره ارزی و صندوق توسعه ملی از عهده‌اش بر نیامدند. اقتصاد مقاومتی به عنوان یک راهبرد باید به نام‌گذاری سال‌های جدید نیز سمت و سو بدهد، همچنانکه تاکنون داده است. لذا تولید داخلی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی و اصلاح الگوی مصرف همچنان به عنوان سیاست‌های چارچوبی راهبرد مذکور باقی خواهند ماند. در این راستا درک موسع و مضیق قابل تلفیق‌اند. سمت و سوی درک موسع افزایش رشد اقتصاد و تجارت ملی با حفظ عزت‌مندی جهانی است که خود مستلزم درکی مضیق در استفاده از متغیرهای پولی و کسر بودجه برای جلوگیری از تورم و نا اطمینانی است.</p> <p style="text-align: right;">بر اساس این شرح اجمالی، نکات کلیدی زیر قابل تاکید است:</p>	

دی‌دگاه

نکات کلیدی:

- ۱ - دولت باید تلاش کند اهداف برنامه پنجم اقتصادی در سال‌های باقی مانده را در پرتو اقتصاد مقاومتی تحقق بخشد.
- ۲ - اختلاف سلیقه بین دولت و مجلس شورای اسلامی نباید منجر به تعریف سیاست هایی شود که مخرب اقتصاد ملی و یا در مقابل یکدیگر قرار داشته باشند.
- ۳ - لازم است هر صنعت یا بهتر بگوییم هر فعالیت طبقه بندی صنعتی، تحلیل خود را از اهداف و رویکرد های توسعه در انطباق با اقتصاد مقاومتی ارائه کند.
- ۴ - اقتصاد مقاومتی معرف شبکه های مالی و پولی پیچیده ای است که برای بازیگران داخلی شفاف و قابل پیش بینی و برای اقتصادهای متعارض، مبهم و گیج کننده است.
- ۵ - متناسب با اصلاح الگوی مصرف، بهبود مدیریت واردات و تقویت تولید داخلی از معاملات تهاتری و صادرات نفت کاسته شود.
- ۶ - متناسب با اصلاح الگوی مصرف خانوار، بنگاه و دولت توزیع نقدی یارانه ها محدودتر و هدفمندتر و به طور عمده صرف تأمین نیازهای مسکن و سرمایه‌گذاری کشاورزی و صنایع کوچک گروههای کم درآمد جامعه شود.

تأیید رئیس گروه مشاوران:

تأیید رئیس مؤسسه: